

Zápis

z obhajoby disertační práce pana Mgr. Marcela Fišera

konané dne 26. 4. 2011

téma práce: „Výtvarná sympozia v šedesátých letech“

přítomní: Prof. PhDr. Roman Prahel (předseda), Prof. PhDr. Petr Wittlich, CSc. (školitel), Doc. PhDr. Jiří Šetlík, CSc. (oponent), Doc. PhDr. Marie Klimešová, PhD. (oponent), Prof. PhDr. Vojtěch Lahoda, CSc.

Předseda komise Prof. PhDr. Roman Prahel, CSc. zahájil obhajobu a představil přítomným kandidáta.

Školitel Prof. PhDr. Petr Wittlich, CSc. představil doktoranda a seznámil komisi s uchazečem a jeho disertační práci.

Kandidát seznámil přítomné se svou disertační prací. Sdělil zejména:

téma považuje za zatím zevrubně nezpracované, hodné bližší pozornosti
za uvažovaný základní přínos práce považuje rozšířit dosavadní bádání o
východoevropský rozměr

z dosavadní literatury k tématu považuje za základní knihu autorů Hartmann/Pokorný
sympozia (domácí i zahraniční) ovlivnila tvorbu mnoha významných soudobých
umělců (např. Chlupáč)

práce je rozdělena na dvě části: 1) teoretická část a vlastní výzkum; 2) doplnění
soupisu symposií

Doc. PhDr. Jiří Šetlík, CSc. (oponent): je to jedno z témat, která nebyla dosud
dostatečně teoreticky a historicky zpracovaná – dobře zvolené; teoretická část otevírá
prostor k soupisu v druhé části práce; líbí se mu: systematická zkoumání předmětu,
nevynechal sympozia sochařská, zmínění úlohy Karla Prantla; doporučil pokračování
za časovou hranici vymezenou v tématu práce (obnova symposií v 90. letech);
doporučuje práci jako podklad pro zhodnocení vědecké připravenosti kandidáta

Doc. PhDr. Marie Klimešová, PhD. (oponent): souhlasí s důležitostí tématu – jedna
z významných možností kontaktu našich a zahraničních umělců a budování
vzájemných důležitých vazeb – integrace českého umění do evropského kontextu;
doktorand odvedl důležitý kus práce při zmapování symposií, zejména v rámci
sochařské pospolitosti v Evropě; drobné výhrady jen v souvislosti s tím, že autor práce

nemohl některá místa osobně navštívit (některé podrobnosti by zasloužily doplnění), navrhuje doplnění tématu v rámci dalšího výzkumu; práci plně doporučuje k obhajobě vyjádření uchazeče k oponentům: považuje téma za nečekaně široké, plné důležitých momentů z hlediska atmosféry českého umění 60. let, symposia byla důležitá zejména pro budování kontaktů, Doc. Šetlík zpočátku doporučoval zaměřit se jen na sochařská symposia, což je vlastně jádrem práce; na tématu je zajímavé, že při šíření myšlenky do jednotlivých zemí docházelo k jejímu přizpůsobování té které umělecké scéně (např. v Jugoslávii zaměření na klasické sochařství, v Polsku výrazně multioborový charakter) – pro české prostředí charakteristická multidisciplinárnost, širší fenoménu v českém prostředí příznačná; pokračování v sledování fenoménu do 90. let považuje za zajímavé, nicméně vzhledem k změně „nálady“ je podle něj již pozměněna podstata tohoto fenoménu

reakce Doc. Šetlíka: symposia byla důležitá svou konfrontací umělců přímo při práci, symposia u nás sehrála též roli zápasu o svobodu projevu – důležitý politický rozměr uchazeč – reakce na ideový kontext (zmiňováno doc. Klimešovou): Prantl to vnímal až téměř náboženským způsobem, skoro jako misionářské šíření myšlenky, což byla zásadní pro úspěch symposií, snažil se o počátek obrody sochařství, sám byl něco jako misionář – oproti tomu některým sochařům to vadilo a pojímali to jinak, podobně jak organizátoři symposií v jiných disciplínách – postupně se z toho stala jakási neutrální forma, prantlovská ideologie namnoze vymizela (krom přímých pokračovatelů)

Doc. Šetlík: v době, kdy Prantl začal dělat symposia, byla přítomna idea vytvořit protipól ke galeriím a obchodu s uměním

Lahoda: nelze zde hledat paralelu k Teigeho „zalesnění surrealistické krajiny sochami“? – reakce uchazeče: Prantl vnímal místa symposií jako moderní svatyně sochařství v záměrné narážce na prehistorické monumenty, s tím souvisí i myšlenka o propojení Evropy těmito novými „poutními místy“; Cagan se to pokoušel uvést v život, ale nepovedlo se, Chlupáč o tom napsal v roce 1964 článek – podpora realizace nové myšlenky v umění

na to reaguje Prof. Wittlich: souvisí se snahou o návrat k monumentalitě v sochařství, ale bohužel navzdory jisté potenci to nebylo úspěšné

uchazeč: uvádí myšlenku z textu z roku 1974, který obsahuje úvahu o tom, že sochařství sice vyšlo z ateliérů, ale uchýlilo se do lomů; polarita návratu ke kameni a zároveň nástupu kovu (první symposium v kovu v roce 1961 v Rakousku); symposia v kovu např. v Americe

Prahl: shrnutí diskuse: uvedené příspěvky ukázaly různé dimenze tématu a jeho propojenost s dalšími tématy umění 60. let
skrutátor Prof. Lahoda: výsledky hlasování: udělení titulu PhD.

prof. PhDr. Roman Prahl, CSc.
předseda komise

Zapsala: Bc. Kateřina Siegllová